

COMENTARI DEL PROGRAMA

MIQUEL GENÉ

El 1815 és per a Beethoven un any d'inquietuds i preocupacions motivades pels problemes de salut del seu germà i pel sentiment de soledat en què s'instal·la. És també el moment en què recupera l'amistat amb la comtessa Maria Erdödy, a qui dedicarà les seves dues últimes sonates per a piano i violoncel. D'aquestes obres se'n farà ressò la crítica de l'*Allgemeine Musikalische Zeitung*: «Pertanyen al gust més desacostumat i més estrany. No ens han complagut». Beethoven, amb un gran domini de la combinació entre piano i cordes, es permet altes dosis d'experimentació. El primer moviment de la *Sonata per a piano i violoncel núm. 5* combina, com és habitual, dos gestos melòdics contrastats quant a caràcter, que Beethoven enllaça en un discurs continu. La reexposició introdueix una textura fugada, un avanç del que vindrà. L'*Adagio* es presenta amb aire coral en el seu inici, accelera el pols rítmic en la part central i acaba retornant a la idea inicial, però ja sense la pausa original. L'*Allegro* final proposa un fugat a quatre veus en què Beethoven dóna plena independència a cadascuna de les línies melòdiques.

Al novembre de 1824, Franz Schubert escriu la *Sonata per a piano i arpeggione en La menor* per a Vinzenz Schuster, virtuós d'aquest efímer instrument a mig camí entre la guitarra i el violoncel. En l'obra, Schubert situa l'arpeggione en primer terme, alhora que juga amb l'estructura tipus de la sonata. En el primer moviment inverteix l'ordre dels temes, presentant el líric a l'inici

i l'enèrgic a continuació. El segon moviment està organitzat en tres seccions: un inici cantabile i lluminós, guiat pel violoncel; una part central estàtica en l'acompanyament i fosca pel canvi al mode menor; i l'esperada reexposició cadencial. L'*Allegretto* final juga amb les expectatives del clàssic rondó. Dues seccions contrastades donen pas a un episodi central que Schubert expandeix més de l'esperat, fins al punt que arriba a fagocitar la reexposició de la primera secció, la qual només apareixerà com a coda per a un final pausat i serè.

L'any 1901 Serguei Rakhmàninov conclou la composició d'una de les seves obres més celebrades, el *Concert per a piano i orquestra núm. 2*. El mateix any escriu la *Sonata per a piano i violoncel en Mi menor*, op. 19. No és aventurat, doncs, afirmar que la sonata es veu marcada per l'influx del concert. Aquest fet es pot apreciar en la concepció orquestral de l'obra, l'ús del piano com a solista i els contorns melòdics dels temes. La sonata de Rakhmàninov s'estructura a partir de la idea de contraposició d'oposats. El primer moviment és una forma sonata amb dues seccions temàtiques contrastades que, en la seva reexposició, prenen un sentit conclusiu. El segon moviment presenta tres blocs: el primer amb dos gestos, un d'enèrgic i l'altre líric; el segon basat en una melodia del violoncel; el tercer com a reexposició. El tercer moviment està traçat amb un sol gest i es basa en un lirisme d'amplies línies conduïdes pel violoncel. El *finale* contraposa gestos rítmics i lírics en una forma tripartita.

RETRATS D'ARTISTES

Aquest concert s'inclou dins del circuit retrats d'artistes. Una oportunitat única per descobrir diferents vessants musicals dels intèrprets convidats per L'Auditori i l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Acosta't a aquestes grans figures que actuaran com a solistes amb l'OBC, en recital o bé en format de cambra.

L'OBC I EL RETORN DE FOSTER

GENER DV 25 → 21h / DS 26 → 19h /
DG 27 → 11h
#Sala 1 Pau Casals

Lawrence Foster director
Alisa Weilerstein violoncel

● Obres de: Montsalvatge, Dvorák i Brahms

Preu: 23€ a 51€

VIKTORIA MULLOVA & PAOLO GIACOMETTI

MARÇ DT 19 → 20.30h
Sala 2 Oriol Martorell

● BEETHOVEN » *Sonates núm. 4 en La menor, núm. 5 en Fa major 'Primavera' i núm. 9 en La major 'Kreutzer'*

Concert inclòs en el 35è Festival de Música Antiga de Barcelona

Preu: Normal 28 €/Reduït 20 €

CAÑIZARES: DOS MÚSICAS, DOS MUNDOS

MARÇ DC 13 → 20.30h
#Sala 3 Tete Montoliu

Cañizares guitarra
Marco Rasa piano

→ A més, del 20 de febrer al 3 de març, Cañizares acompanyarà l'OBC de gira per Àustria, Eslovènia i Croàcia

Preu: Normal 28 €/Reduït 20 €

ALTRES RETRATS D'ARTISTES

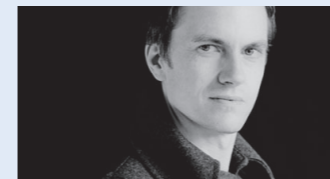
VIKTORIA MULLOVA

CAÑIZARES

ALICE SARA OTT

ALEXANDRE THARAUD

TEMPORADA 2012-2013

ALISA WEILERSTEIN

DIMECRES 23 DE GENER
DE 2013

20.30H
Sala 2 / ORIOL MARTORELL

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

MÉS

LA VANGUARDIA

PROGRAMA

GENER 2013

DIMECRES 23

20.30 h

ALISA WEILERSTEIN violoncel
INON BARNATAN piano

1/ **FRANZ SCHUBERT**
Viena 1797 - 1828

Sonata en La menor per a Arpeggione i piano, D. 821 (1824) 25 min.

Allegro moderato
Adagio
Allegretto

2/ **LUDWIG VAN BEETHOVEN**
Bonn 1770 -
Viena 1827

Sonata per a violoncel i piano núm. 5 en Re major, op. 102, núm. 2 (1815) 22 min.

Allegro con brio
Adagio con molto sentimento d'affeto
Allegro fugato

PAUSA

15 min.

3/ **SERGUEI RAKHMÂNINOV**
Semyonovo 1873 -
Beverly Hills 1943

Sonata per a violoncel i piano en Sol menor, op. 19 (1901) 38 min.

Lento - Allegro moderato
Allegro scherzando
Andante
Allegro mosso

Agraïrem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

La durada de les obres és aproximada.

ALISA WEILERSTEIN

VIOLONCEL

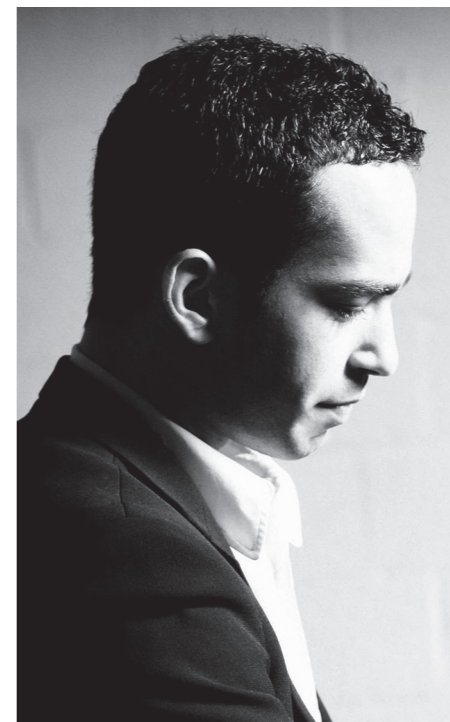
Fotografia → Jamie Jung

Alisa Weilerstein atrau l'atenció internacional per la seva forma d'interpretar, que combina amb un virtuosisme natural, una tècnica precisa i una musicalitat apassionada. Ha treballat amb les orquestres i els directors més importants dels Estats Units i Europa i ha participat en els festivals internacionals més destacats del món, com a solista, en recital o amb grups de cambra. Aquesta temporada té previst tornar a actuar amb la Filharmònica de Nova York i les simfòniques de Toronto i San Francisco, i també col·laborar amb l'Orquestra de St Luke al Carnegie Hall. A Europa, el seu calendari de treball la portarà a treballar amb l'Orquestra de París, la Berliner Staatskapelle (dirigida per Daniel Barenboim), la Simfònica de Ràdio Finlàndia i la Simfònica de Viena amb James Conlon. Alisa Weilerstein és també un dels retrats d'artista de l'OBC.

Weilerstein va néixer l'any 1982 i es va graduar en el Programa per a Joves Artistes de la Facultat de Música de Cleveland. El mes de maig del 2004 es va llicenciar en Història de Rússia per la Universitat de Colúmbia (Nova York) i el novembre del 2008 va passar a ser Personalitat Defensora de la Fundació per a la Investigació de la Diabetis Juvenil.

INON BARNATAN

PIANO

Amb una expressivitat natural i una forma poètica d'interpretar, Inon Barnatan ha actuat amb les millors orquestres i directors dels Estats Units i d'Europa com ara l'Amsterdam Sinfonietta, la Filharmònica d'Israel, la Netherlands Chamber Orchestra, l'Orquestra de la Suisse Romande, les simfòniques de Xanghai, Winnipeg i Jerusalem, la London Soloists Chamber i l'Orquestra Nova Europa.

L'any 2008 va rebre el premi Andrew Wolf Memorial de Rockport, que s'atorga cada dos anys a un pianista de cambra. Barnatan és un apassionat de la música contemporània i sovint encarrega i interpreta obres d'autors actuals: Thomas Adès, George Benjamin, George Crumb, Avner Dorman, Kaija Saariaho i Judith Weir, entre d'altres. La temporada 2011-2012 va interpretar la *Sonata per a piano* i la *Raising Sparks* de James MacMillan al Carnegie Hall, en el concert de la sèrie *Making Musica* dedicat a aquest compositor.

Nascut a Tel Aviv l'any 1979, Barnatan va començar a tocar el piano als 3 anys i als 11 va fer el seu debut orquestral. El 1997 es va traslladar a Londres per estudiar a la Royal Academy of Music i, des del 2006, resideix a Nova York.